

Anledning dertil. Jeg kan ikke se rettere, end at det i dette Tilfælde maa være Regjeringen — her Justitsministeren — som maa have en Gusherres Ret til at ubbise ubehagelige Gjæster.

Formanden: Da flere Talere have begjæret Ordet, vil jeg her afbryde Forhandlingerne for at fortsætte imorgen. — Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, meddeler jeg, at jeg gennem den 6te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Mbler) har modtaget til Omdeling Exemplarer af et Andragende om en Omordning af Kjøbenhavns Tolbbobforhold. De modtagne Exemplarer ville blive omdelte.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag, Kl. 1½, og Dagsordenen vil da være:

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m.

Mødet hævet Kl. 4¼.

Ser og tredivte Møde.

Onsdagen den 13de Januar Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m.

Under Forhandling vare Lovforslagets første 14 Paragrafer med de dertil hørende Ændringsforslag.

Mourier-Petersen: Spvad der bevægede mig til at begjære Ordet igaar, var den Udtalelse, der fremkom fra den ærede Landssthingsmand, der sidder bag ved mig, den ærede 4de Landssthingsmand fra 1ste Kreds (Nellemann), at han med stor Sindsvro skulde finde sig i, om Mindretallets Forslag til § 8 under Nr. 14 b. blev vedtaget. Jeg agter ikke at stemme for Udvalgets Flertals Ændringsforslag til samme Paragraf under Nr.

14 a, men jeg er endnu mere stemt imod Mindretallets Ændringsforslag, og jeg maa altsaa ligesom den ærede Taler, der havde Ordet igaar ved Mødets Slutning (Strup), fraraabe dette Ændringsforslag og derimod tiltraade, at vi holde os til Bestemmelsen i Regjeringsforslagets § 8, hvorved Kontrollen med disse Udlændinge fjernes. Det er ikke min Mening, at vi skulle træffe Bestemmelser, som skulle virke generende eller fortrædigende for Udlændingene under deres Ophold her i Landet, men jeg skjønner heller ikke, at noget Sligt sker ved denne Lov. Derimod anser jeg det for i det Hele taget at være af Bigtighed, at der træffes betryggende Forholdsregler lige overfor Samfundet mod de Ulemper, der forvoldes af daarlige Subjekter, der kunne komme til os fra Udlandet, og jeg finder dette saameget mere nødvendigt efter den Udvikling, som Alt har taget, navnlig vore Kommunikationsmidler, Noget, som den ærede Landssthingsmand, jeg nævnte, ogsaa klart paaviste i sit Foredrag, og hvortil jeg kan slutte mig. Jeg befrugter, at Vedtagelsen af Mindretallets Ændringsforslag — og det Samme gjælder jo tildeels Udvalgets Flertals Forslag — vil kunne have uheldige Følger i praktisk Henseende, ligesom jeg heller ikke kan anse det Princip, hvorpaa disse Forslag hvile, for rigtigt. Jeg tror, at vi skulle vogte os for saavel i denne Sag som i andre lignende at lade os lede af en vis sentimental Humanitetsfølelse, hvorved man saa let bliver tilbøjelig til kun at have sin Tante henvendt paa Forbryderen, Baga-bonden eller det uhæderlige Individ, medens man glemmer Samfundet og den Ufskyldige, der kommer til at bøde for hans Skyld. Jeg agter derfor at stemme mod disse tvende Ændringsforslag og at stemme for Regjeringens Forslag, saaledes som det foreligger. — Derimod vil jeg stemme for Ændringsforslaget under Nr. 13 til § 8, idet jeg maa sætte Pris paa den Forpligtelse, der i Forslagets første Passus er paalagt Arbeidsgiveren, nemlig at han skal være ansvarlig for, at Udlændingen er forsynet med en Opholdsbog. Men jeg kunde rigtignok have ønsket, at Udvalget i næste Passus havde optaget Bestemmelsen fra Regjeringsforslaget om, at Arbeidsgiveren skal give Opholdsbogen en Paategning, ikke blot om Eiden, hvori Udlændingen har været hos ham, men tillige om hans Forhold i denne Tid. Jeg tror, at en saadan Bestemmelse vil hjælpe til at føre Kontrol med disse Udlændinge, og jeg kan ikke indrømme, at der er nogen Grund til, at denne Bestemmelse skal bortfalde, fordi man ved Loven af 1867 har afflasket en lignende Paategning i Studsmiaalsbøger, idet man ved denne Lov har forbudt den frivillige Attest, som man efter Loven af 1854 kunde give. Jeg var i sin Tid en Modstander af denne Lov af 1867, som jeg ikke kunde anse for heldig; mine Erfaringer have godtgjort, at jeg har haft Ret i min Mening den Gang